

šálem, zaplaceným při dovozu, jest kryta daň přepychová z dovozu a daň z obratu z tuzemských dodávek (výkonů) dovezeného zboží. Na daň z obratu ze zapalovačů, uvedených v §u 8 cís. nař. č. 278/ 1916 ř. z., se tento paušál nevztahuje.

Po dobu platnosti této vyhlášky nejsou tovary na zápalky povinny vésti záznamy, nařízené ke kontrole daně z obratu a daně přepychové, a prokazovati vývoz zápalek prohlášeními podle čl. 2 a čl. 11 vl. nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n.

Jinak platí o paušálu veškerá ustanovení zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. a vl. nař. č. 156/1924 Sb. z. a n.

Ministr financí si vyhrazuje paušál tento kdykoliv zrušiti.

Vyhláška tato nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Bečka v. r.

31.

Vládní nařízení

ze dne 7. února 1925

o dávce z jízdného za osobní dopravu na drahách.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 10 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 287 Sb. z. a n., kterým se částečně mění některé předpisy o odpočivných a zaopatřovacích požitcích civilních státních a některých jiných veřejných zaměstnanců a pozůstalých po těchto zaměstnancích:

§ 1.

(1) Dávka z jízdného platí se ve výši 10% z jízdného, jež se vybírá za přepravu osob na železnicích všeho druhu v území republiky Československé.

(2) Za jízdné se považuje každá částka, která se pod jakýmkoli názvem vybírá jako úplata za přepravu osob na veřejných železnicích v republice Československé. Plnění jiného druhu, jako pokuty, propadlé doručné, sčítací lístky, příplatky na lůžko a záznamné, poplatky za vstup na nádraží, rovněž daň z jízdních lístků a pod., nejsou předmětem dávky. Poplatky za osvědčení (poukázky na

místo), které oprávnují cestující na určité místo, jsou vyňaty z poplatnosti jen tehdy, byl-li by cestující i bez poukázky na místo oprávněn k jízdě vlakem již na základě svého jízdního lístku.

§ 2.

Od dávky z jízdného jsou osvobozeny školní a dělnické lístky.

§ 3.

(1) Dávku z jízdného zapravují osoby povinné k placení jízdného. Železniční správy vybírají dávku od těchto osob zároveň s jízdným a ručí nedílnou rukou s poplatníky za zapravení dávky.

(2) Na jízdních lístečích buď udán pouze úhrnný peníz (tedy včetně daně a dávky), jež se má platiti.

§ 4.

(1) Železnice vypočtou dávku za každý správní měsíc z celkových poplatných příjmů tohoto měsíce po srážce náhrad, účtovaných za týž měsíc z poplatných příjmů, a odvedou ji bez úředního vyměření — připojice složní list — úřadu oprávněnému k přijímání poplatků (bernímu úřadu, důchodkové pokladně), který je příslušný podle sídla železničního podniku. Pro podniky, mající sídlo v cizině, je příslušný důchodkový úřad v Praze, ministerstvo financí však může ustanoviti jiný úřad příslušným.

(2) Dávka z jízdného buď vypočtena a odvedena:

a) u drah, od daně z jízdních lístků podle § 6 zákona o dopravních daních ze dne 30. června 1921, č. 242 Sb. z. a n., pro celou trať osvobozených, jednou jedenáctinou poplatné měsíční sumy jízdného včetně dávky,

b) u drah, které nejsou od daně z jízdních lístků podle cit. § 6 osvobozeny, jednou třináctinou poplatné měsíční sumy jízdného včetně dávky a daně,

c) u drah, které jsou podle cit. § 6 od daně z jízdních lístků osvobozeny pouze pro část trati, jednou jedenáctinou poplatné měsíční sumy jízdného včetně dávky na této části trati a jednou třináctinou poplatné měsíční sumy jízdného včetně dávky a daně na druhé části trati.

(3) Je-li na příjmech z dopravy účastno několik železnic, odvede každá z nich na dávku tolik, kolik odpovídá jejímu podílu na příjmech.

(4) Zlomky koruny, vyskytující se při výpočtu dávky, jež má býti odvedena, se zaokrouhlují na celou korunu.

(5) Jízdné v cizí měně se přepočítá na domácí měnu podle téhož poměru, podle něhož se v cizí měně účtované příjmy na základě platných zvláštních ustanovení přepočítávají pro uzávěrku provozovacího účtu.

§ 5.

(1) Pokud nemůže býti provedeno súčtování (odstavec 3.), konají se na účet dávky za každý správní měsíc nejdéle do 20. dne příštího měsíce měsíční splátky, a to částkou, která odpovídá podle zákonné sazby dávky zatímně vyšetřeným dávkám podrobeným příjmům z přepravy osob příslušného správního měsíce.

(2) Splátky buďte vyšetřeny a vykázány odděleně podle vlastních železničních tratí a podle jednotlivých tratí provozovaných na cizí účet, při čemž buď obdobně použito ustanovení § 4.

(3) Súčtování měsíční povinnosti se provede nejpozději do 20. dne čtvrtého měsíce, který následuje po správním měsíci, a to na výkazu, jehož vzorce jsou připojeny k tomuto nařízení (A a B).

(4) Dráhy, od daně z jízdních lístků podle § 6 zákona č. 242/1921 Sb. z. a n. pro celou trať osvobozené, vykáží dávku z jízdného podle vzorce A. Dráhy, které nejsou od daně z jízdních lístků podle cit. § 6 osvobozeny, sestaví výkaz dávky z jízdného i daně z jízdních lístků podle vzorce B. Dráhy, osvobozené podle cit. § 6 od daně z jízdních lístků pouze pro část trati, vykáží jednak dávku z jízdného za osobní dopravu na této části trati podle vzorce A, jednak dávku i daň za osobní dopravu na druhé části trati podle vzorce B.

(5) Po dobu, po kterou se vybírá dávka z jízdného, nebude se tudíž k súčtování daně z jízdních lístků používati výkazů podle vzorce A, zavedeného vládním nařízením ze dne 21. července 1921, č. 243 Sb. z. a n., kterým se provádí zákon č. 242/1921 o dopravních daních.

(6) Súčtování se má díti odděleně podle vlastních tratí a podle jednotlivých tratí provozovaných na cizí účet, a v těchto jednotlivých súčtovacích skupinách odděleně pro každou železniční síť, pro kterou je zavedeno zvláštní účtování v účetních zprávách nebo provozovacích účtech. Súčtování se podá úřadu označenému v § 4, odst. 1.

(7) Doplatek nebo přeplatek, jenž se snad vyskytne při súčtování dávky, buď zpravidla hned při současných splátkách zaúčtován na dávku; není přípustno, zaúčtovat přeplatek dávky na dopravní daně.

§ 6.

(1) Aby odvedená dávka mohla býti definitivně přezkoumána, je každý železniční podnik povinen předložit za každý uplynulý správní rok do prvního dne sedmého měsíce po správním roce finančnímu úřadu I. stolice, t. j. okresnímu finančnímu ředitelství, úřadu pro vyměřování poplatků, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančnímu ředitelství, příslušnému podle sídla podniku, roční súčtovací výkaz s účetní uzávěrkou a účetní zprávou. Železniční podnik se sídlem v cizině předloží roční výkaz finančnímu úřadu I. stolice, jemuž je podřízen úřad, u kterého dlužno odváděti dávku.

(2) Roční súčtovací výkazy nutno sestavit podle téhož vzorce jako měsíční výkazy (§ 5).

§ 7.

O náhradách dávky platí obdobně ustanovení § 11 vládního nařízení č. 243/1921 Sb. z. a n.

§ 8.

O otázce, zda se má platiti dávka z jízdného za osobní dopravu na železnicích a v jaké výši, rozhodují toliko úřady finanční.

§ 9.

O následcích zkrácení nebo opožděného odvedení a vykázání dávky, o pořádkových pokutách, o kontrolním právu finančních úřadů, o opravných prostředcích, o promlčení a vymáhání platí obdobně ustanovení §§ 8 a 4, 17 až 19 zákona č. 242/1921 Sb. z. a n.,

§ 9, poslední odstavec, a § 10 vládního nařízení č. 243/1921 Sb. z. a n.

§ 10.

Podání ve věcech dávky z jízdného jsou i s přílohami prosta kolkovného, pokud mají za účel plnění dávky anebo slouží účelům kontrolním.

§ 11.

Pokud jde o elektrické dráhy v městech, bude o vybírání dávky vydáno zvláštní vládní nařízení.

§ 12.

Účinnost tohoto nařízení, jehož provedením se pověřují ministr financí a ministr železnic, počíná 1. lednem 1925.

Stříbrný v. r.

Dr. Beneš v. r.	Srba v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Hodža v. r.
Bečka v. r.	Habrman v. r.
Dr. Markovič v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Franke v. r.
Novák v. r.	Dr. Kállay v. r.